

מילין יקרין נהרות אור ועובדין טבין ממעיין החיים נהדיין לשעה ולדורות

משולחנא דמלכא

של רבנו הגדול רבן של ישראל
הוב"ק מרן הגה"ק הגאב"ד זצוקללה"ה זיע"א
מרא דארעא קדישא - בעל "שערי טוביה"

פרשת בלק תשפ"ה

פרשת השבוע

מי מנה עפר יעקב וגו' תמות נפשי מות ישרים ותהי
אחריתי כמוהו (כב, י')

כתב בעל הטורים מי מנה עפר יעקב, בגמטריא ערלה בחול, רמז למה
שנתנים הערלה בחול (על שרץ יד סי רסא, י). והוא עפ"י מה שחרגם זינן בן
עזיאל, [וכן הוא בפרקי דרבי אליעזר (פרק כט)]. כיון שראה בלעם שישאל
מלים ערלתם וטומנים אותו בעפר המדבר, אמר מי ויכל למנות זכותיהם.

והסבר לכך ראיתי בספר לב שמחה (פרשה זו חשמיא) שהביא בשם
החיד"א שהקשה על מה שמצינו בצדיקים שגופם קיים גם אחרי
מיתתם, כדוגמת רבינו הקדוש שבכל ערב שבת בא לביתו (כתובות קג.)
הלא כתיב (בראשית ג, יט) ואל עפר תשוב, וכיצד נתקיימה בהם גזירה זו,
ותדין שמתקיימות במה שערלתם נטמנה בעפר, כי מקצת גופו ככל
גופו, והוא שאמר בלעם 'מי מנה עפר יעקב', היינו העפר שטומנים בו
את הערלה, שע"י זה הם נפטרים מגזירת אל עפר תשוב, והמשיך
וביקש 'תמות נפשי מות ישרים', כלומר הלוואי אזכה גם אנכי שלא
אצטרך לשוב אל עפר, 'ותהי אחריתי כמוהו', שאהיה קיים לנצח.

ובזה פירש מה שאומרים (בברכת הטילה) צוה להציל ידידות שארנו
משחת למען בריתו אשר שם בבשרינו, היינו שינצל מרדת שחת,
לשוב לעפר, בזכות מילת הערלה והטמנתה בעפר כנ"ל, ודפח"ח.

ונראה להשלים הבנת הדברים, כי גזירת אל עפר תשוב הוא מפני
שמכח החטא נפגם הגוף ונכנס בו זיהומת הנחש, היא היצר הרע, לכן נגזר
עליו לשוב לעפר ולהיבטל כלא היה, אכן נדע מה שכתב במהרש"א (סוטה
יב.) על מה שאמרו חז"ל (שם) אצל משה רבנו ע"ה, וזאת אותו כי טוב הוא
(שמות ב, ג) שנגד מהול, כי הערלה היא דיבוק היצור שנקרא ערל ורע
(סוטה נב.) ובהיפך בהסרת הערלה נקרא טוב, עכ"ל, ומבאר שעיקר מקום
משק היצור הוא בערלה, ואם כן בעצם בהסרת הערלה והשבתה אל
העפר היה שפיר מתקיים אל עפר תשוב, רק יען שהאדם ממשיך היצור

ועתה לו להתפשט בכל גופו, לכן צריך כל הגוף לשוב לעפר, אמנם
הצדיקים שמקדשים עצמם ואינם נותנים לו מקום להתפשט, שפיר גופם
קיים ואינו נפסד, ורק הערלה שהוא מקום דיבוק היצור שוב אצלם לעפר.
וזהו דאיתא בתנא דבי אליהו (פרק ד) לא משה בלבד, אלא כל
תלמיד חכם שעוסק בתורה מקטנותו ועד זקנותו ומת, באמת לא מת,
אלא הוא עדיין בחיים לעולם ולעולמי עולמים, היינו כי בזה שמזכך
חומריות גופו ניצול מלשוב לעפר וקיים לנצח.

ועיין בישמח משה (סוף פרישת תצוה) שכתב על אמרו ז"ל (חולין י):
גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן, שאין כוונתם על נפש ונשמת

משולחנא דמלכא

מסכת
להפצת תורת הבה"ק של כ"ץ מרח"ק
בעל "שערי טוביה" זיע"א - מרא דארעא קדישא

יומא דהילולא תליתאה

בהתקרב יומא דהילולא תליתאה
של רביה"ק בעל "שערי טוביה"

מרן גאב"ד ירושלים זיע"א
מרא דארעא קדישא

הננו בזה לכל אלו שקבלו על עצמם
לסיים סדרי משניות
ומסכתות הש"ס

לזרז את המזורזין ולסיימם
עד יום היא"צ

החל ביום ראשון לסדר דברים ב' אב תשפ"ה

ומרומים ימליץ טוב בעד אלו העושים נתיח לנשכתיא בגני מרומים, ובעד כל בית ישראל

טלפון 043-66-13 | פקס 043-66-1346 | 077-470-077 | בייל 04366@gmail.com

הגמרא (שם), שהוכיחו זאת מהכתוב (מ"ב יג, כא) ויהי הם קוברים איש וגו' וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויהי ויקם על רגליו, הרי שבנגיעה בגופו בלבד החיה אותו, עיין שם עוד.

הצדיק, שזה פשוט ואין צריך לומר שגדולה יותר לאחר המיתה שאין לה מסך המבדיל, רק עיקר המכוון על גופות הצדיקים, שנופל עליהם שם מיתה, אבל באמת גדולים הם יותר מבחינה, וכתב שכן מוכח מראיית

זרעו במים רבים

דברי ברכה מאת מרן רבנו זיע"א לאלי תשב"ר בני ירושלים עיה"ק

במעמד "קבלת פנים" לכבודו ע"י ילדי התשב"ר, בעת עלותו לכהן פאר
כנאב"ד ירושלים ומרא דארעא דישראל
- י"ד תמוז תשס"ג ע"פ רחבת כיכר זופניק -

יעקב אבינו עולה במדרגות ע"י שזרעו לומדים בטהרה

מופלג ונפלא לראות ציבור כזה של ילדי ירושלים שבזכותם העולם עומד.

העולם מתקיים בסת הבל תעוקות של בית רבן שאין בהם חטא, ואיפה יש עוד חבל קדוש יותר משל תעוקות של בית רבן ילדי ירושלים עיה"ק.

קראנו בשב"ק (במדרג כד, ב) וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלקים, ומבאר מרן **החתם סופר** זיע"א וירא את ישראל - כלומר שבלעם הרשע ראה את יעקב אבינו ע"ה שוכן לשבטיו, היינו שיעקב אבינו נמצא בין השבטים, שבתוך ציבור שעובדים את ה' יתברך בקדושה ובטהרה, יעקב עמהם, ולכן, ותהי עליו רוח אלקים, היינו ששרתה שכנה על יעקב אבינו, כי יעקב אבינו עולה במדרגות על ידי שצאצאיו לומדים תורה בקדושה וטהרה, וע"ז שורה עליו השכינה, וזהו וירא את ישראל - היינו ישראל סבא, שוכן לשבטיו - היינו ששרתה השכינה עליו.

וכמו כן הוא בעמדתו כאן, כאשר ילדי ישראל מתקבצים ביחד - ותהי עליו רוח אלקים.

אנו אומרים בכל יום המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנעדים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק, וכתב **באור החיים** הק' בפידוש המילות ויקרא בהם שמי, מלשון יקר וגדולה, ששם יעקב אבינו, ולמעלה יצחק אבינו ואברהם אבינו יכובדו, שמונתיהם יגדלו ע"י שבני ישראל מתנהגים בדרך שהציב יעקב אבינו שיתייקר שם.

בכם ילדי ירושלים ה"ו נתקיים ויתקיים גם להבא זיקרא בהם שמי - כבוד גדול הוא להם להאבות הקדושים, לאברהם יצחק ויעקב, וכבוד הוא להוריהם, לאבותיהם וזקניהם, ששם מתייקר ומתכבד, וידוע נחת מכם שתגדלו כולם מראים גדולים, עובדי ה', לקדש שם שמים כאנשי ירושלים - כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים.

מלפנים היו משרשים יראת שמים בתנוקות רק בירושלים איתא בגמרא בבבא בתרא (כ"א) כי תלמודי תורה היו רק בירושלים, ומכל ארץ ישראל שלחו את הילדים לירושלים, וכשראו שאין לכולם היכולת לשלוח הילדים לירושלים, התקין רבי יהושע בן גמלא שבכל עיר ועיר יהיו תלמודי תורה.

וכתבו שם **בח"ס** (ד"ה כי מציון) וז"ל: "לפי שהיה רואה קדושה גדולה וכתנים עוסקים בעבודה היה מכוון לבו יותר ליראת שמים וללמוד תורה", בזה שהילדים ראו את העבודה בבית המקדש, השינו ע"ז יראת שמים, כך גדלו לגדולי ישראל - כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. ולמדנו מזה, דלמוד התורה בפני עצמו אינו דק, אלא צריכים גם להשיג ולהגיע ליראת שמים וזהו ודבר ה' מירושלים.

מירושלים צריך לצאת תורה ויראה לכל העולם

תנן בפרקי אבות (פ"ג ס"ז) אם אין יראה, אין חכמה. כלומר שחכמת התורה נשמר רק כשיש יראת שמים וקדושה, וזה מה שיש כאן בירושלים עיה"ק, אצלכם ילדי ירושלים הקדושים, ואף שכיום יש מלמדי תינוקות בכל העולם כולו, אבל מציון תצא תורה - מכאן צריך לצאת רוח התורה ויראת שמים לכל העולם כולו, וכך אכן נעשה, וכל כמה שילדי ירושלים מתחנכים בקדושה ויראת שמים זה משפיע על כל העולם כולו, וזה מה שנאמר כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים.

יעזור הקב"ה שתגדלו כולכם גדולים בתורה וביראת שמים ובקדושה מתוך נחת, וההורים יראו אצלכם הרבה אידישע נחת, ותיעבדו לגרויסע ערליכע אידן, ולכל ההשפעות טובות, ושההורים יזכו לגדל אתכם לתורה ולחופה ולמעשים טובים, וחזרתכם יגן על כל ירושלים ועל כל ארץ ישראל ועל כל כלל ישראל בכל העולם, ויחד עמכם ובזכותכם נזכה במהרה לקבל פני משיח צדקנו בב"א.

נבואת בלעם נכתבה מפי הקב"ה ודינה כקדושת כל התורה

איתא בגמרא (בבא בתרא י"ד) משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב. לכאורה דברי הברייתא תמוהים, כי לאחר אמרו שמשה רבנו כתב 'ספר' דהיינו כל התורה כולה, הלא פשיטא היא שגם פרשת בלעם כלולה בה, ואם כן מהו שהוסיף לן שמשה כתב גם את פרשת בלעם.

במה"ל פירש את דברי הגמרא בב' דרכים. א) דחז"ל הדגישו במיוחד שמשה רבנו כתב את פרשת בלעם, שלא נטעה לומר

מה טובו אוהליך יעקב

דברים דברים שנשא מרן רבנו זיע"א לרגל חנוכת בית מדרשו בפעיה"ק

לאחר קבלת שבת פרשת בלק שנת תשס"ד
במלאות שנה מאז עלותו על גפי מרומי קרת ולהשתכן בארה"ק

שבירושלים וצורבים בני תשחורת, יחד עם צעירי הצאן שהכרת פניהם מעידה, שמתנהגים בקדושה וטהרה, הרי שבוודאי שייך לומר על בית כנסת זה "מה טובו אוהליך יעקב" - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות.

כוח האבות מתחזק על ידי שבניהם הולכים בדרכם

מן **החתם סופר** זיע"א כתב לפרש את דברי הכתוב "וירא את ישראל שוכן לשבטיו", דכונת 'ישראל' הנאמר בכתוב זה הוא על בחיר שבאבות יעקב אבינו, דמקרי 'ישראל' סבא, וזהו מה שבלעם הרשע ראה בנבואה, שאצל יעקב אבינו שורה תוספת קדושה, וכל זה כי 'ישראל' שוכן לשבטיו, כלומר, דיוצאי חלציו שנים עשר שבטי בני ישראל שוכנים והולכים בדרכי אבותיהם וממשיכים השושילתא, ובכך מתגבר כוחו של אותו זקן ישראל סבא - יעקב אבינו ע"ה, וזהו בבחינת "ברא מזכא אבא", וזהו שנאמר לאחר מכן "ותהי עליו רוח אלקים", היינו דקאי על יעקב אבינו ע"ה, דבכוחו של זרעו שורה עליו רוח אלקים ביתר שאת ועו.

ודבריו הקדושים הם כעין מה שפירש **האור החיים** הק' בפרשת ויחי (בראשית טו, טז) בברכתו של יעקב אבינו "ויקרא בהם שמי ושם אבותי", דלשון 'ויקרא' הוא מלשון יקר וגדולה, כלומר שיתעלה שם האבות הקדושים על ידי שזרעו יהיו הגונים וישרים.

כוחה של עדה וקהילה בקרב בני ישראל

ונראה להוסיף בזה את דבריו הק' של **הרמב"ן** בפרשת לך לך עה"כ (בראשית יב, ח) ויקרא בשם ה' וז"ל: והנכון שהיה קורא בקול גדול שם לפני המזבח את שם ה' מודיע אותו ואלקותו לבני אדם, כי באור כשדים היה מלמדם ולא אבו שמוע, ועתה כשבא בארץ הזאת שהובטח בה "ואברכה מברכך" היה למוד ללמד ולפרסם האלקות, וכן אמר הכתוב (להלן טו כד) ביצחק כאשר הלך אל נחל גר והובטח אל תירא כי אתך אנכי, שבנה מזבח "ויקרא בשם ה'", כי בא במקום חדש אשר לא שמעו את שמעו ולא ראו את כבודו, והגיד כבודו בגוים ההם".

ובהמשך דברי הרמב"ן: "ולא נאמר ביעקב כן, מפני שהוליד בנים רבים כולם עובדי ה' והיתה לו קהלה גדולה נקראת עדת ישראל, ונתפרסמה האמונה בהם ונודעה לכל עם וגו', עכ"ל. והיינו כהנ"ל דבכוחו של יעקב אבינו נכלל, המשך דורותיו ההולכים בדרכו וממשיכים את מורשתו.

ולפי דבריו הק' של הרמב"ן אפשר לבאר את דברי חז"ל שאמרו (פסחים פח.) ואמר ר' אלעזר מאי דכתיב (ישעיה ב, ג) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וגו'. אלהי יעקב ולא אלהי אברהם ויצחק, אלא לא כאברהם שכתוב בו 'וד', שנאמר (בראשית כ, יד) אשר יאמר היום בהר ה' יראה, ולא כיצחק שכתוב בו 'שדה', שנאמר (בראשית כד, טז) ויצא יצחק לשוֹח בשדה, אלא כי יעקב שקראו 'בית', שנאמר (בראשית כח, ט) ויקרא את שם המקום ההוא בית אל.

והביאור בזה, דאברהם אבינו - אחד היה אברהם - שהיה יחיד בעולם, היה צריך להודיע ולפרסם כבוד שמו יתברך בכל העולם. כמו כן יצחק אבינו היה צריך לצאת לשדות לפרסם אלוקותו יתברך.

שבחורה נכתבה דברי נבואה של בלעם הרשע והם נכתבו על פי מה שנשמע מפי בלעם, ולא מפי הקב"ה, אלא מה שנכתבה בתורה הק' הכל היא אך ורק מפי הקב"ה, וזהו שהדגישו חז"ל במיוחד באמרו "משה כתב ספרו ופרשת בלעם", שגם נבואת בלעם שמע משה רבנו מפי הגבורה, וכתבו בספרו - בתורה הקדושה, יחד עם כל דברי הקב"ה.

בדרך אחר פירוש **המהר"ל**, דהיה מקום לטעות דבפרשת בלעם לא יהיה בה דין קדושת ספר תורה כמו כל התורה כולה, שהרי היא לא נבואתו של משה רבנו כמו בכל התורה כולה, אלא נביאותו של אותו רשע, לכך אמרו חכמינו בדברי הגמרא "משה כתב ספרו ופרשת בלעם", להורות לנו, שגם פרשת נביאותו של בלעם יש בה אותה קדושת ספר תורה כמו קדושת שאר כל דברי התורה כולה.

וכן מצינו בגמרא (סנהדרין יב) אמר רבי אבהו בן זוטרתאי אמר רב יהודה בר זבידא בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע, ומפני מה לא קבעוה משום טורח צבור. ולמדים אנו מכאן, עד כמה היא חשיבותה של נבואת בלעם, עד שחכמינו ז"ל רצו לקבועה בקריאת שמע, ולאומרו פעמיים בכל יום תמיד בשחרית וערבית.

קדושת בתי כנסיות תלויה בקדושת בתי ישראל

בפרשת בלעם נאמר (במדבר כד, ב) וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלקים, ואח"כ אמר (שם, ה) "מה טבו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל". ואיתא בגמרא (בבא בתרא ס.) א"ר יוחנן דאמר קרא (שם) וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו, מה ראה, ראה שאין פתחי אהליהם מכוונים זה לזה, אמר ראוי הללו שתשרה עליהם שכינה. וכן כתב רש"י בפרשתנו (ד"ה שכן לשבטיו) וז"ל: ראה כל שבט ושבט שוכן לעצמו ואינן מעורבין, ראה שאין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה, שלא יציץ לתוך אהל חבירו, ע"כ. וכן כתב רש"י עוד (ד"ה מה טבו אוהליך) וז"ל: על שראה פתחיהם שאינן מכוונים זה מול זה, ע"כ.

אולם בגמרא מבואר ביאור דברי הכתוב באופן אחר (סנהדרין קה:) א"ר יוחנן מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבך, ביקש לומר שלא יהו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות - והכריחו הקדוש ברוך הוא לומר - מה טובו אוהליך יעקב. ולפי"ז משמע דפסוק זה של מה טובו אוהליך יעקב קאי על בתי כנסיות ובתי מדרשות, ולא על פתחי בתי בני ישראל שלא היו מכוונים זה כנגד זה.

ואפשר לומר דאין כאן ב' ביאורים, אלא הא בהא תליא, דבאמת כשאין פתחיהן מכוונים זה כנגד זה, ואי אפשר להציץ לתוך ביתו של חבירו, כלומר שמתנהגים בקדושה וטהרה ובצניעות יתירה, כל אחד לפי דרגא דיליה, אז יקויים המשך הפסוק "מה טובו אוהליך יעקב", שגם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות תחול קדושה וטהרה כראוי למקומות קדושים הללו, ושני הדברים באים כאחת, דכשאהלי הבתים בקדושה, כך זוכים לאהלי בתי כנסיות ובתי מדרשות שתשרה בהם שכינה.

ב"ה רואים אנו כאן בליעה"ר ציבור גדול זקני הדעת

משא"כ יעקב אבינו הביא בעולם הזה שנים עשר שבטי ק-ה, וכבר היה לו קהילה גדולה משלו וכדברי הרמב"ן הנ"ל "שהוליד בנים רבים כולם עובדי ה' והיתה לו קהלה גדולה נקראת עדת ישראל ונתפרסמה האמונה בהם ונודעה לכל עם", בכוח זה גרידא, אין לך פרסום גדול

מזה, להשפיע על כולם להתקרב אל הקב"ה. מכל זה הננו למדים עד כמה גדול ואדיר כוחה של קהילה ועדה בכלל ישראל, היא רעוא מן קדם אבותינו דבשמיא שתשרה שכינה במעשה ידינו ויתפרסם כבוד שמים בעולם.

פרקי אבות

וזהו שהדגישה המשנה, ומה דוד המלך שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים "בלבד", היינו שלא פרו ורבו אצלו, מכל מקום נהג בו כבוד, קל וחומר להלומד ממי שהוא ירא שמים אפילו אות אחת - בודאי צריך לנהוג בו כבוד, כי כאשר תפרה ותרבה אותה אות אחת אצלו, יהיה לו הרבה יותר מ"שני דברים בלבד"...

הקובע מי הוא רבי' רק לפי הלבוש - אינו ממקום תורה
אמר רבי יוסי בן קסמא פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד, וכו' אמר לי רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות, אמרתי לו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה (משנה ט).

לכאורה יש להקשות מהיכן ידע רבי יוסי בן קסמא שאין המקום הלז 'מקום תורה'.

וכד הוינא טליא שח לי פעם מור"ד האדמו"ר מסאסוב - לאנדאן זי"ע בנעישות ובצחות לשונו, כי הנה אותו אדם נתן לו שלום והחזיר לו שלום ומיד קרא לו רבי, מזה עצמו הבין רבי יוסי בן קסמא שאין מקומו מקום תורה, כי אם קוראין לו רבי מבלי שמכירים אותו, ורק מפני שהולך בלבוש של תלמידי חכמים מכבדין אותו, זהו סימן שאינו בא ממקום תורה...

אות אחת מן התורה פרה ורבה ע"י לומדה עד אין שיעור
הלומד מחבירו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת, צריך לנהוג בו כבוד, שכן מצוי בדוד מלך ישראל, שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו אלופו ומידעו (משנה ג).

שמעתי מהאדמו"ר מסטאניסלאוו - לאנדאן זי"ע שאמר בשם מרן הבעש"ט הק' זי"עא דלכאורה קשה איך לומדת המשנה קל וחומר מדוד המלך, הלא בפירוש אמרו שלמד מאחיתופל "שני דברים", ואם כן כיצד ניתן ללמוד מזה שאפילו הלומד מחברו ד"בדור אחד או 'אות אחת' גם כן צריך לנהוג בו כבוד.

ותירץ מרן הבעש"ט הק' זי"עא, דהלומד תורה ממי שהוא ירא שמים, בהכרח שהתורה שלמד מטנו יהיה פרה ורבה אצלו, ואפילו למד אות אחת מתרבים הדברים אצלו עד אין שיעור, מה שאין כן אם למד ממי שאינו ירא שמים - אין התורה פרה ורבה אצלו כלל.

הוצאת הגליון נתרם

על ידי ידידת הנכבד - תלמידו ומקורבו של מרן רבנו זי"עא

הרה"ג רבי **משה בערגמאן** שליט"א

אב"י בעיר פארא פארק יצ"ו

לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הבת למז"ט

זכות הרבים תעמוד לו להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה, והיה ה' עמו בכל דרכיו ומעשיו ובכל אשר יפנה ישיכל ויצליח, הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד, ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

הוצאת הגליון נתרם

על ידי ידידת הנכבד

הרה"ח רבי **מאיר בלויא** שליט"א

לעילוי נשמת זקנו - לוחם מלחמת ה'

הגאון הצדיק רבי **עמרם** בן הרה"ר יצחק שלמה בלויא זצוק"ל

גלב"ע ט"ו תמוז תשל"ד ת.נ.צ.ב.ה.

זכות הרבים תעמוד לו להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה, ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

הוצאת הגליון נתרם

לעילוי נשמת

לוחם מלחמת ה'

המה"צ רבי **עמרם בלויא** זצוק"ל

בן הרה"ר יצחק שלמה זצוק"ל

מנהיג ומייסד נטורי קרתא

גלב"ע ט"ו תמוז תשל"ד ת.נ.צ.ב.ה.

הוצבה ע"י נכדו הר"ו

זכות הרבים תעמוד לו להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה, ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

הוצאת הגליון נתרם

על ידי ידידת הנכבד

הרה"ג רבי **חיים**

אוללער שליט"א

מחנך ופוסק בצל קדשו של מרן רבנו זי"עא

לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הבת למז"ט

זכות הרבים תעמוד לו להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה, ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

הוצאת הגליון נתרם

על ידי ידידת הנכבד הרה"ח

רבי **וינה עהרנטאל** שליט"א

מחנך ופוסק ק"ק "אור ישראל" בית שמש

לרגל שמחה נישואי בני בשענ"מ

היה מורדבי שלמה עהרנטאל הר"ו

מחנך ומייסד חשיבת הנהגה

"חבצות החרדי" שן מרן רבנו זי"עא

יהר כי יזכו לבנות בית נאמן בישראל בשעה טובה ומוצלחת בבנין עדי עד והיוונו יעלה יפה בודות ישרים מצורכים

זכות הרבים תעמוד לו להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה, ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

הוצאת הגליון נתרם

על ידי ידידת הנכבד

הגאון

רבי **חיים זאב ווייס** שליט"א

דומ"צ בעיר סאנסי יצ"ו

ומסקורבו שן רבנו זי"עא

לרגל השמחה השרויה במעונו בנישואי נכדתי למז"ט

זכות הרבים תעמוד לו להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה, ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

יד"ל ע"י מערכת "משולחנא דמלכא"

לתרומות והנצחות, הערות והארות

טל' 13-66-13-043 | פקס 077-470-1746

